

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/167/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214202097
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8214202097.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO:35 724 803, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému Z. U., J.. XX.X.XXXX, A. XXX, XXX XX H., zast. JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom so sídlom v Bardejove, Partizánska 45, o zaplatenie 4.670,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou vrátane jeho doplnenia domáhal zaplatenia sumy 4.670,73 eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 47,96 eur a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4.670,73 eur od 12.08.2013 do zaplatenia do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 12.9.2007 Zmluvu, ktorej súčasťou sú VOP a na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 497 a nasl. Obch. zák. a zák. č. 258/2001 Z.z.. Poukázal na to, že uzavretá zmluva je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák.. Na zmluvu sa nevzťahujú ust. OZ, vzhľadom k tomu, že bola uzavretá pred 1.1.2008, nevzťahuje sa ňu ust. § 879f ods. 3 OZ. Poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6M Cdo 4/2012 zo dňa 27.3.2013 a 5Obo 56/2007 zo dňa 4.6.2008. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4.876,99 eur - istina 3.980,55 eur, úrok 690,18 eur, úrok z omeškania 164,40 eur a ostatné príslušenstvo 41,86 eur podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Úver bol poskytnutý vo výške 4.979,09 eur, ktorý mal žalovaný splácať v splátkach vo výške 75,02 eur k 20. dňu v mesiaci. Uplatňujú sa splátky za obdobie od 20.6.2012 do 20.8.2017 v počte 63 vo výške 4.670,73 eur. Tieto sa stali splatné dňa 11.8.2013, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru. Ostatné splátky si neuplatňuje. Uplatňuje si aj úroky z omeškania zo splátok do 11.8.2013 aj následne od 11.8.2013.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 3.3.2015, č.k. 1C/167/2014-108 súd rozhodol o nepripustení vedľajších účastníkov do konania.

Žalovaný sa k žalobe a k jej prílohám písomne vyjadril v odpore proti platobnému rozkazu. Uviedol, že zmluvu uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 12.9.2007. Úver platil do 27.3.2012, kedy stratil prácu. Upozornil na to aj SLSP, a.s., pričom keď to vyrieši, bude pokračovať v splátkach, s čím bol vyslovený súhlas. V rozpore s dohodou došlo k postúpeniu pohľadávky a zvýšili sa náklady na zaplatenie záväzku. Poukázal na nedostatky zmluvy o postúpení pohľadávky, na chýbajúci nevyplnený preberací

protokol a pod. Je to nezákonne, s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech. Úver chcel splatiť SLSP, a.s. ako sa zaviazal. Navrhol žalobu zamietnuť a žiadal náhradu trov konania.

Na pojednávanie vo veci konané dňa 30.10.2015 sa dostavil právny zástupca žalovaného a žalovaný. Nedostavili sa žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov (návrhom s prílohami - zmluvou o úvere, VOP, zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane oznámenia a prílohy, pokusom o zmier, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadreniami účastníkov, výzvami) a zistil tento skutkový stav veci :

Žalobca sa vyjadril k podanému odporu dňa 28.9.2014. Uviedol, že pre omeškanie so splácaním dlhu, pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 17.5.2013, čo dlžník prevzal dňa 28.5.2013. Poukázal na § 524 a nasl. OZ a to, že veriteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na postupníka - žalobcu aj s prísl. a všetkými právami s ňou spojenými. Poukázal tiež na bod 18.4 VOP a § 92 ods. 8 zák. o bankách. Postúpením pohľadávky došlo k zmene veriteľa. Žalovanému bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré neprevzal. Ku dňu začatia konania od postúpenia pohľadávky nedošlo k žiadnej úhrade zo strany žalovaného. Prílohy k zmluve sú iba vzorom. Navrhol rozhodnúť v zmysle podaného návrhu.

Podaním zo dňa 21.4.2015 s ak veci opäť vyjadril žalovaný. Uviedol, že právny vzťah je vzťahom spotrebiteľského charakteru podľa ust. zák. č. 258/2001 Z.z. a ust. § 52 a nasl. OZ, smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993. namietla, že žalobca nebol oprávnený k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.8.2013, nakoľko nie je držiteľom bankového povolenia. Takýto postup považuje za nekalú obchodnú praktiku. Poukázal na postup banky pri postúpení pohľadávok a to v rozpore so znením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pôvodný veriteľ nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovaným nebol ukončený a preto žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku vo výške 4.876,99 eur. Táto suma obsahuje splátky splatné do roku 2017. Preto namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok nie je platná. Zmluvná podmienka uvedená v bode 18.14 VOP je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Rovnako poukázal na náležitosti zmluvy o úvere - RPNM a to, že je uvedená nesprávne a to vo výške 14,63 %, správne má byť vo výške 15,30 %. Preto je navyše úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Žalobca sa k veci vyjadril aj podaním zo dňa 20.10.2015. Opätovne poukázal na to, že sa jedná o absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. s poukazom už na ním uvedenú argumentáciu. K aktívnej legitímácii poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 11.6.2013, sp. zn. 4Obo 210/2001 s poukazom na oznámenie o postúpení pohľadávky. Nemožno spájať ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách s aktívnou legitímáciou žalobcu. Z uvedeného neznamena nevyplýva podmienka platnosti právneho úkonu. Nedoručenie výzvy podľa cit. ust. nie je podmienkou platného postúpenia pohľadávok. Podmienkou pre postúpenie pohľadávky je § 524 OZ. Poukázal na výzvu banky zo dňa 21.12.2009. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo zo strany pôvodného veriteľa. Preto trvá na podanom návrhu v celom rozsahu. RPNM je vypočítaní v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. a je vo výške 14,63 %.

Súdu predložil :

- 1/ oznámenie SLSP, a.s. o postúpení pohľadávok zo dňa 9.7.2013, bez dôkazu o doručovaní,
- 2/ výzvu SLSP, a.s. zo dňa 21.12.2009, bez dôkazu o doručovaní
- 3/ oznámenie SLSP, a.s. o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.5.2013 z dôvodu porušenia bodu 7.6.1 písm. b) VOP adresované žalovanému. Mimoriadna splatnosť úveru je vyhlásená k 17.5.2013 v sume 4.789,20 eur. Zároveň bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlhu v lehote 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Pohľadávka je ďalej úročená podľa zmluvy a nie je možný návrat k pôvodnému splátkovému kalendáru. Uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 28.5.2013.
- 4/ výzvu žalobcu zo dňa 19.7.2013 na zaplatenie sumy 5.047,38 eur bez dôkazu o doručovaní.

Zo Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. (banka) a žalovaným dňa 12.9.2007 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk s úrokovou sadzbou 12,35 % ročne, spracovateľským poplatkom 3.000,- Sk. Dohodnutý bol poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne, mesačná

splátka vo výške 2.260,- Sk, počet splátok 119, splatnosť prvej splátky 20.10.2007, splatnosť mesačne k 20 dňu, konečná splatnosť úveru 20.8.2017, RPNM 14,63 %, Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva sa riadi úverovými podmienkami, VOP, Obch. zák. a inými právnymi predpismi. Súčasťou zmluvy sú VOP, dlžník vyhlásil, že sa s nimi oboznámil.

Súdu boli zo strany žalobcu predložené aj VOP.

Podľa bodu 18.14 VOP : „ klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasne, podmienené, nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.. ”

Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 9.7.2013 vyplýva, že Slovenská Sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá tvorí predmet tohto konania na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013. Predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalovanému v sume v sume 4.876,99 eur s prísl.. Dôkaz o doručovaní súdu predložený nebol.

Žalobca súdu predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 uzavretej medzi postupcom SLSP, a.s. a postupníkom - žalobcom, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému. Postúpená bola pohľadávka v sume 4.876,99 eur s príslušenstvom, počet dní omeškania 583 dní, posledná úhrada 27.3.2012 (vid' príloha k zmluve).

Pokusom o zmier zo dňa 13.2.2014 bol žalovaný žalobcom vyzvaný na zaplatenie sumy 5.127,52 eur do 28.2.2014. Dôkaz o doručovaní súdu predložený nebol.

Výzvou súdu zo dňa 17.12.2014 bola žalobca vyzvaný na predloženie výzvy SLSP, a.s. zaslanej žalovanému podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Žalobca súdu predložil výzvu adresovanú žalovanému pred postúpením pohľadávok a oznámil, že dôkazom o doručovaní výzvy nedisponuje.

Výzvou zo dňa 21.12.2009 mal byť žalovaný pôvodným veriteľom SLSP, a.s. vyzvaný na zaplatenie sumy 248,29 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy, keďže je k 30.11.2009 v omeškaní so zaplatením. Dôkaz o doručovaní súdu predložený nebol. Súdu predložil aj vyjadrenie NBS k uplatňovaniu § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Podľa § 3 ods. 3 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným

spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení terajšom) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

9) § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku každého zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkovej vzťahu zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom

spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa ust. § 52 OZ / účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany

predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 12.9.2007 došlo k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk s úrokovou sadzbou 12,35 % ročne, spracovateľským poplatkom 3.000,- Sk. Dohodnutý bol poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne, mesačná splátka vo výške 2.260,- Sk, počet splátok 119, splatnosť prvej splátky 20.10.2007, splatnosť mesačne k 20 dňu, konečná splatnosť úveru 20.8.2017, RPNM 14,63 %, Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva sa riadi úverovými podmienkami, VOP, Obch. zák. a inými právnymi predpismi. Súčasťou zmluvy sú VOP, dlžník vyhlásil, že sa s nimi oboznámil.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa

v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu(spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúlaďovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie § 23a zák. č. 634/1992 Zb. (spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.; odkaz na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré

sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa, zák. o spotrebiteľských úveroch), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka (teraz § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno prisvedčiť, že vzniknutý zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym a nemožno akceptovať ani dohodu podľa § 262 Obch. zák. (nekalá podmienka, obsah zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť). Súd už opakovaně o uvedenom rozhodli vo svojich rozhodnutiach. Žalobca poukázal na dátumom staršie rozhodnutia.

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmlúv vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania / banka / a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ

so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúma, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na uvedené oslabenie nároku veriteľa.

Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného bola vznesená námietka nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že nedošlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu z dôvodu nedodržania ustanovení zákona o bankách, bolo potrebné sa najprv vysporiadať s tým komu právo na zaplatenie patrí, teda komu svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia.

Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy (samozrejme okrem úverovej zmluvy a ďalších listinných dôkazov) titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovanému postúpená z postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok a špecifikácie pohľadávky vyplýva, že postúpená bola pohľadávka v sume 4.876,99 eur s príslušenstvom, počet dní omeškania 583 dní, posledná úhrada 27.3.2012. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené postupcom podaním zo dňa 9.7.2013, dôkaz o doručovaní žalovanému súdu predložený nebol.

Oznámenie SLSP, a.s. o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.5.2013 z dôvodu porušenia bodu 7.6.1 písm. b) VOP adresované žalovanému bolo oznámené, že mimoriadna splatnosť úveru je vyhlásená k 17.5.2013 v sume 4.789,20 eur. Zároveň bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlhu v lehote 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Pohľadávka je ďalej úročená podľa zmluvy a nie je možný návrat k pôvodnému splátkovému kalendáru. Uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 28.5.2013. Súdu boli predložené aj výzva SLSP, a.s. na plnenie zo dňa 21.12.2009, rovnako bez dôkazu o jej doručovaní žalovanému.

Teda z uvedeného vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že boli splnené podmienky dané § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách na postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 12.9.2007 z veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na jeho účet, teda omeškanie dlžníka - žalovaného so zaplatením aspoň časti dlhu nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní do dňa postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve, resp. súhlas klienta na postúpenie pohľadávok. Oznámenie o mimoriadnej splatnosti celého dlhu a výzva na plnenie dlhu vo výške 4.789,20 eur bola datovaná dňom 20.5.2013, doručená dňa 28.5.2013, pričom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo už dňa 27.6.2013 (nesplnenie podmienky omeškania 90 kalendárnych dní z celou sumou). Doručenie, resp. doručovanie výzvy zo dňa 21.12.2009 na úhradu sumy 248,29 eur nebolo súdu preukázané, teda nebol predložený dôkaz o tom, že výzva sa mohla reálne dostať do dispozície žalovaného, aby bolo možné vysloviť, že nastali účinky písomnej výzvy (ak by aj, tak len do výšky sumy 248,29 eur). Splnenie podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách

nenahradí oznámenie o postúpení pohľadávok, či príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, ako to tvrdil žalobca. Súd v tomto poukazuje na právoplatné rozhodnutia súdov a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/369/2013, či rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/105/2013.

Na základe uvedeného je súd názoru, že nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu; vo vzťahu k žalovanému nemôže byť postúpenie pohľadávky platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie na strane žalobcu. Pre uvedené dôvody sa súd nestotožnil s argumentáciou a námietkami žalobcu vznesenými v konaní. Rovnako sa súd ďalej nezaoberal dôvodnosťou nároku ako takého a náležitosťami zmluvy o úvere.

Na uvedenom názore súdu nezmení nič ani poukázanie žalobcu na bod 18.14 VOP, keďže na uvedené nemožno prihliadať ako na individuálne dojednanú zmluvnú podmienku so spotrebiteľom, keďže sa nachádza vo vopred naformulovaných Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa, ktoré spotrebiteľ - dlžník určite žiadnym spôsobom neovplyvňoval ani nedojednávával. Tieto sú vopred dané veriteľom, dokonca ich veriteľ môže kedykoľvek zmeniť a žiaden súhlas s ich novším znením od dlžníkov nevyžaduje. Uvedené vyplýva z vyššie cit. ust. zákonov na ochranu spotrebiteľa. Uvedené ust. VOP preto nemožno považovať za vopred daný súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky žiadanej v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách. Navyiac takéto znenie VOP je v rozpore s ust. § 53 ods. 1 a nasl. OZ a ust. zák. na ochranu spotrebiteľa (značná nerovnováha v právach a povinnostiach veriteľa v neprospech spotrebiteľa - dlžníka).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995.Z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v

znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.